

som er anskaffet eller aktiveret ved opgivelse af et falsk navn og en falsk adresse, eller som er anvendt i strid med en kontraktlig begrænsning, hvorefter de udelukkende må anvendes til private formål.

2) Artikel 3, stk. 2, i direktiv 98/84 er ikke til hinder for en national lovgivning, der forhindrer anvendelse af udenlandske dekoderanordninger, herunder anordninger, der er anskaffet eller aktiveret ved opgivelse af et falsk navn og en falsk adresse, og anordninger, der er anvendt i strid med en kontraktlig begrænsning, hvorefter de udelukkende må anvendes til private formål, idet en sådan lovgivning ikke falder ind under det område, der er omfattet af dette direktiv.

3) Artikel 56 TEUF skal fortolkes således, at

— denne artikel er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der medfører, at import, salg og anvendelse i denne stat af udenlandske dekoderanordninger, som muliggør adgang til en kodet satellitudsendelsestjeneste med oprindelse i en anden medlemsstat, som indeholder frembringelser, der er beskyttet i medfør af den førstnævnte stats lovgivning, er ulovlig

— denne konklusion hverken påvirkes af den omstændighed, at den udenlandske dekoderanordning er blevet anskaffet eller aktiveret ved opgivelse af en falsk identitet og en falsk adresse i den hensigt at omgå den omhandlede geografiske restriktion, eller af den omstændighed, at denne anordning anvendes i kommercielt øjemed, selv om den var forbeholdt privat brug.

4) Klausuler i en kontrakt om eksklusiv licens, som er indgået mellem en indehaver af intellektuelle ejendomsrettigheder og et radio- og tv-selskab, udgør en konkurrencebegrænsning, som er forbudt i medfør af artikel 101 TEUF, for så vidt som de forpligter radio- og tv-selskabet til ikke at levere dekoderanordninger, der giver adgang til rettighedshaverens beskyttede frembringelser, med henblik på anvendelse uden for det område, som er dækket af licenskontrakten.

5) Artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet skal fortolkes således, at retten til reproduktion også omfatter flygtige fragmenter af værker i en satellitdekoders hukommelse og på en tv-skærm, forudsat at disse fragmenter indeholder elementer, der er udtryk for de pågældende ophavsmænds egne intellektuelle frembringelser som skabere af disse værker, idet den enhed, der består af de simultant reproducerede fragmenter, skal undersøges med henblik på at efterprøve, om den indeholder sådanne elementer.

6) Reproduktionshandlinger som de i sag C-403/08 omhandlede, der gennemføres i en satellitdekoders hukommelse og på en tv-skærm, opfylder betingelserne i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2001/29, og de kan således gennemføres uden tilladelse fra de pågældende ophavsretsindehavere.

7) Begrebet »overføring til almenheden« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29 skal fortolkes således, at det omfatter overføring af udsendte værker ved hjælp af en tv-skærm og højttalere til de tilstedeværende gæster i en restauration.

8) Rådets direktiv 93/83/EØF af 27. september 1993 om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelse via satellit og viderespredning pr. kabel skal fortolkes således, at det ingen indvirkning har på lovligheden af de reproduktionshandlinger, der gennemføres i en satellitdekoders hukommelse og på en tv-skærm.

(¹) EUT C 301 af 22.11.2008.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 6. oktober 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-302/09) (¹)

(Traktatbrud — statsstøtte — støtte til virksomhederne i Venedig og Chioggia — nedsættelse af sociale bidrag — tilbagesøgning)

(2011/C 347/03)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci og E. Righini, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato G. Aiello)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme artikel 2, 5 og 6 i Kommissionens beslutning 2000/394/EF af 25. november 1999 om fritagelse for og nedsættelse af sociale bidrag i Venedig og Chioggia i henhold til lov nr. 30/1997 og nr. 206/1995 (meddelt under nummer K(1999) 4268) (EFT L 150, s. 50)

Konklusion

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5 i Kommissionens beslutning 2000/394/EF af 25. november 1999 om fritagelse for og nedsættelse af sociale bidrag i Venedig og Chioggia i henhold til lov nr. 30/1997 og nr. 206/1995, idet den ikke inden for den fastsatte frist har truffet alle de foranstaltninger, der var nødvendige for hos modtagerne at tilbagesøge den støtte, der var tildelt i henhold til den støtteordning, som ved nævnte beslutning er erklæret ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 256 af 24.10.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 6. oktober 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-493/09) (¹)

(Traktatbrud — artikel 63 TEUF og EØS-aftalens artikel 40 — frie kapitalbevægelser — udenlandske og nationale pensionsfonde — selskabsskat — udbytte — fritagelse — forskelsbehandling)

(2011/C 347/04)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og M. Afonso, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes og H. Ferreira, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 63 TEUF og EØS-aftalens artikel 40 — restriktioner for de frie kapitalbevægelser — udenlandske og nationale pensionsfonde — udbytte — beskatning — forskelsbehandling

Konklusion

1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 63 TEUF og artikel 40 i aftalen af 2. maj 1992 om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, idet den udelukkende forbeholder pensionsfonde, der har hjemsted på det portugisiske område, selskabsskattefritagelsen.

2) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 37 af 13.2.2010.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 6. oktober 2011 — Astrid Preissl KEG mod Landeshauptmann von Wien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Uafhængiger Verwaltungssenat Wien — Østrig)

(Sag C-381/10) (¹)

(Industripolitik — fødevarerhygiejne — forordning (EF) nr. 852/2004 — installation af en håndvask på toiletterne i en virksomhed, der forhandler fødevarer)

(2011/C 347/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Uafhængiger Verwaltungssenat Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Astrid Preissl KEG

Sagsøgt: Landeshauptmann von Wien

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Uafhængiger Verwaltungssenat Wien — fortolkning af kapitel 1, punkt 4, i bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne (EUT L 139, s. 1), og navnlig af ordet »Handwaschbecken« (håndvask) i den tyske sprogversion af den nævnte bestemmelse — en medlemsstats administrative påbud om installation af en håndvask, der er udstyret med materiel til vask og til hygiejnisk tørring af hænderne på toiletterne i en café

Konklusion

Bilag II, kapitel I, punkt 4, til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke indebærer, at en håndvask i denne bestemmelses forstand udelukkende skal være bestemt til vask af hænder, eller at vandhanen og håndtørreapparatet skal kunne benyttes, uden at det er nødvendigt at berøre dem med hænderne.

(¹) EUT C 274 af 9.10.2010.